

[Formanden.]

under 31. maj og 7. juni 1957 allerhøjest bestemt,

at der til økonomiministeriet henlægges det økonomiske sekretariat samt anliggender vedrørende økonomisk samvirken og det nordiske økonomiske samarbejde, og

at der under ministeren for udenrigsøkonomi henlægges følgende hidtil under udenrigsministeren hørende anliggender:

Danmarks deltagelse i arbejdet i de internationale økonomiske organisationer, herunder Danmarks forhold til de europæiske fællesmarkedsplaner samt til den internationale fond og den internationale bank,

Danmarks tosidede økonomiske forbindelser med andre lande, herunder spørgsmål vedrørende traktater, overenskomster og aftaler med andre lande om handels- og betalingsforhold, samt sager om toldlovgivning, finanspolitik og regeringsforanstaltninger angående erhvervsforhold i andre lande,

samordningen af bestræbelserne for at fremme eksporten af danske varer, opgaver vedrørende Danmarks deltagelse i det internationale samarbejde angående trafik- og kommunikationsforhold og turistvæsen samt sager vedrørende teknisk og økonomisk bistand til andre lande, idet den departementale ekspedition af sager vedrørende disse forretningsområder sker i udenrigsministeriet under ledelse af ministeren for udenrigsøkonomi og på hans ansvar.

Hvilket jeg herved tillader mig at anmode hr. formanden om at ville meddele folketinget.

H. C. Hansen

/ F. Grage.

Folketingets formand.“

I skrivelse af 20. d. m. anmoder undervisningsministeriet om, at der må blive valgt 2 nye medlemmer af Rask-Ørsted Fondets bestyrelse for resten af den 4-årige periode 1. november 1955—31. oktober 1959 i stedet for arbejds- og boligminister Bundvad og undervisningsminister Jørgen Jørgensen.

Uden for dagsordenen giver jeg ordet til det ærede medlem hr. Fuglsang, for at han som ordfører for forslagsstillerne kan fremsætte et tidligere anmeldt forslag til folketingsbeslutning [sp. 408].

Ordføreren for forslagsstillerne (Fuglsang):

Det har sikkert i vide kredse vakt en ikke ringe forundring, da man for en tid siden kunne læse i dagspressen, at der i år ville blive tale om ganske betydelige genindkaldelser til de militære efterårsmanøvrer. Man kan ikke undgå at sammenholde dette med, at folketinget i øjeblikket er samlet for at pålægge befolkningen ganske betydelige byrder og afsavn ved foranstaltninger, hvis gennemførelse motiveres med de økonomiske vanskeligheder, vort land for øjeblikket befinder sig i. I samme forbindelse hører man såvel fra regeringspartiernes som fra oppositionens side stadig tale om, at det er nødvendigt at spare på de offentlige udgifter, og derfor kan det ikke undre, at folk spørger sig selv, hvad der skal ske med de militære udgifter — hvordan f. eks. med det ganske betydelige beløb, disse genindkaldelser koster?

Værdien af de militære udgifter kan diskuteres i almindelighed, og vi kommuniste mener, at når der skal spares på grund af landets økonomiske vanskeligheder, vil det være naturligt og nødvendigt først at se på dette område. Men specielt gælder det om genindkaldelser, at deres værdi i det hele taget er mere end tvivlsom. I så henseende har vi erfaringer fra sidste års manøvre „Hammerslag“. I en artikel i Information den 13. oktober har såvel menige som genindkaldte officerer fra 1. regiment, 3. bataljon, kritiseret værdien af disse øvelser og fremhævet, at den var rent negativ. At officerernes kritik simpelt hen blev undertrykt af bataljonskommandanten, kan jeg kun tage som et udtryk for, at han i og for sig erkendte kritikens rigtighed og derfor ikke ville have den frem. Heller ikke den højtærede forsvarsminister turde her i tinget udelukke, at der havde været svagheder og var begået fejl. Dette hindrede ganske vist ikke ministeren i at erklære, at genindkaldelserne ikke desto mindre ville blive fortsat i tiden fremover.

I mellemtiden er der imidlertid sket mangt og meget, såvel indadtil som på den inter-